

[Steffensen.]

Men da kunne man alligevel skaffe brødkorn, for der var en naturlig prisforskel mellem det, der var mere usikkert at dyrke, og det, der var mere sikkert.

Jeg har altså visse betænkeligheder, og de blev ikke mindre, da jeg hørte det ærede medlem hr. V. Knudsens tale. Han hævdede, at den frie prisdannelse, liberalisering for både import og eksport var det, der skulle tilsigtes. Ja, heri er jeg fuldstændig enig med det ærede medlem, men når det ærede medlem så lidt efter anker over, at der ligesom var blevet usikkerhed blandt kornhandlerne, fordi kornkontoret efter deres formening måske havde købt rigeligt ind, så stemmer det egentlig ikke med den første udtalelse. Det var efter det ærede medlems mening altså fri prisdannelse, liberalisering, der skulle til, men derefter fortsætter han med ligesom en bebrejdelse mod kornkontoret, fordi det ikke havde begrænset indførslen med det formål at holde priserne oppe på korn herhjemme. Sådan forstod jeg i hvert tilfælde udtalelsen, men det er muligt, jeg har misforstået den.

Jeg tror imidlertid, at den fri prisdannelse er den eneste vej, ad hvilken vi kan få de rigtige priser frem. Når vi skal levere de forædlede produkter til verdensmarkedets pris, må vi også forlange, at råprodukterne indføres til verdensmarkedets pris; det vil igen sige, at der skal købes dér, hvor vi kan købe billigt, og sælges dér, hvor vi kan få den største pris. Det vil være til gavn for hele samfundet. Men jeg er bange for, at kornordningen ikke fører til en gavnlig økonomisk udvikling; den bliver for dyr for landet, fordi vi måske falder for fristelsen til at holde billigt korn ude for derigennem at hæve kornprisen herhjemme, hvorved vi formindsker mulighederne for vor eksport af de forædlede produkter. På dette punkt mener jeg at tidligere kornordninger har virket uheldigt for hele samfundet. Måske er min frygt for den fremtidige udvikling ubegrundet, men jeg har den, og derfor ønsker jeg ikke at stemme for det forslag om en kornordning, som foreligger her.

Landbrugsministeren (Sønderup): Jeg vil gerne takke de ærede ordførere, der har givet tilslutning til det foreliggende lovforslag.

Det ærede medlem hr. V. Knudsen beskæftigede sig bl. a. med kornet til det mindre landbrug og omtalte også i denne forbindelse det tab, som statskassen kunne komme ud for. Jeg skal erkende, at sådanne tabsmuligheder kan komme til at foreligge, men derfor finder jeg også anledning til at op-

lyse, at vi vil gøre, hvad vi kan, for at dette tab kan blive så begrænset som vel muligt. Vi vil prøve på at fastlægge visse terminer; der stiller krav om, at man skal aftage det eventuelle tildelingskorn indenfor et rimeligt tidsafsnit.

Det ærede medlem beskæftigede sig dernæst med liberaliseringen af korneksporten, og jeg er selvfølgelig enig med det ærede medlem i, at vi bør udnytte de afsætningsmuligheder, der er for dansk kvalitetskorn. Men det, som man også må have for øje i forbindelse med hele den usikre internationale situation, der jo er baggrunden for, at vi overhovedet skal have en kornordning, er, at man til enhver tid sikrer sig, at man til gengæld for den eksport, der finder sted, også når tiden er belejlig til det, får udnyttet importmulighederne. Jeg kan godt føje til, at det efter min opfattelse ligger i sagens natur, at der må være en vis vekselvirkning mellem landbrugsministeriet og forbrugerne, altså i denne forbindelse landmændene, om hele det problem. Det er jo ligetil, at når man fra landbrugets side indvilliger i og går med til, at denne eksport finder sted, må der også være en vis sikkerhed for, at man får dækning, sådan at vi ikke skal komme i den situation, at vi på et givet tidspunkt ikke har muligheder for at kunne dække et påkrævet forbrug.

Omkring juletid var vi jo i den situation, at vi netop fra indflydelsesrige landbrugskredse fik særlig kraftig henstilling om at foretage indkøb af korn, fordi man fra det hold måtte have den opfattelse, at når forårssæden var lagt, var det sandsynligt, at der ikke var så forfærdelig meget korn tilbage at disponere over. Jeg kan oplyse, at bl. a. dette var baggrunden for, at indkøbet af russisk havre blev foretaget. Nu står vi i en helt anden situation i dag, og det viser, hvor vanskeligt det er at foretage skøn overfor den slags problemer.

Det ærede medlem hr. V. Knudsen mente endvidere, at det var på høje tid, at landmændene fik besked om kornloven og om, hvordan de i det hele taget skulle forholde sig. Det er muligt, at man i handelskredse har den opfattelse, men den kan ikke altid ubetinget være gældende i landbrugskredse. Jeg erindrer, at vi i fjor stod i den modsatte situation, nemlig den, at vi ønskede at vente så længe som muligt. Men een ting er i hvert fald klar: når man overhovedet skal have en kornordning, skal bestemmelsen træffes senest ved et høstårs begyndelse.

Det ærede medlem hr. Oluf Johansen beskæftigede sig med et parti kasseret hvede, idet han fremdrog et eksempel, som meget